

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 9 februari 2007

Nr 110—113

INNEHÅLL

Nr		Sidan
110	Banlag	329
111	Lag om ändring av 2 § i lagen om inlösningstillstånd för vissa projekt som påverkar användningen av miljön	350
112	Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen	351
113	Lag om ändring av 9 § i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter	352

Nr 110

Banlag

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att upprätthålla och utveckla järnvägsförbindelserna som en del av trafiksystemet och så att de fungerar och är trygga samt främjar en hållbar utveckling och tillgodoser behoven hos person- och godstrafik på järnvägarna.

Syftet med lagen är dessutom att trygga upprätthållandet, utvecklandet och byggandet av järnvägar som en trafikform som förenar olika delar av riket samt trygga möjligheterna att delta i planeringen av järnvägstrafiklösningar genom att genomföra och främja en god förvaltning och ett gott rättsskydd i ärenden som gäller bannätet.

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om bannät, banhåll-

ning, nedläggning av banor och de rättigheter och skyldigheter som banhållaren har liksom även om fastighetsägares och övriga sakägares rättsliga ställning i ärenden som gäller banhållning samt om privata spåranläggningar så som bestäms i 2 mom.

Denna lag tillämpas inte på ett hamn-, lager- eller fabriksområde eller något annat motsvarande område som avstängts från allmän trafik och som hör till en privat spåranläggning. På ett sådant område skall järnvägen dock planeras, byggas och underhållas så att tågtrafik och annan trafik kan fungera tryggt och så att järnvägen inte orsakar fara för verksamheten på området.

Bestämmelserna i 31—34 § tillämpas inte på privata spåranläggningar. Denna lag tillämpas inte på nedläggning av privata spåranläggningar.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *järnväg* en en- eller flerspårig bana samt

RP 222/2006
KoUB 30/2006
RSv 242/2006

19—2007

895043

ett järnvägsområde och de byggnader, anläggningar och anordningar som finns där och som behövs för att sköta och trygga trafiken samt för all verksamhet som hänförs till dessa,

2) *järnvägsområde* ett område som behövs för banan, banområdet, byggnaderna, anordningarna och skötseln av trafiken samt för all verksamhet som hänförs till dessa och behövliga serviceområden för järnvägstrafik,

3) *serviceområde för järnvägstrafik* områden som behövs direkt för servicefunktionerna inom järnvägstrafiken,

4) *frisiktsområde* ett sådant område i en plankorsning som är fritt från hinder som skymmer sikten mot banan,

5) *biområde* ett marktäktområde som behövs för banhållningen, en uppläggningsplats eller ett område som reserverats för anordningar som behövs för banhållningen,

6) *skyddsområde* ett område utanför järnvägsområdet som inrättas för att främja ett tryggt utnyttjande av banan,

7) *banhållning* planering, förvärv, byggande, förvaltning och underhåll av en järnväg och fast egendom som hänförs till den samt förbättring av en befintlig järnväg,

8) *byggande av järnväg* anläggande av ny järnväg och förbättring av befintlig järnväg,

9) *bannät* statsägda järnvägar som förvaltas av Banförvaltningscentralen,

10) *privat spåranläggning* en till bannätet ansluten järnväg som inte är statsägd och inte förvaltas av Banförvaltningscentralen,

11) *väg* enskilda vägar enligt lagen om enskilda vägar (358/1962) samt andra enskilda vägar, landsvägar enligt landsvägslagen (503/2005) och gator enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999), samt med

12) *fastighet* även ett outbrutet område och fastigheters samfällda område.

4 §

Klassificering av järnvägar

Stomnätet för järnvägar består av banor för snabb persontrafik och tung godstrafik, vilka är av nationell betydelse och dessutom betjänar långväga trafik mellan landskapen. Stomnätet skall erbjuda möjlighet till både snabb persontrafik och effektiv godstrafik.

Det övriga bannätet består av banor för person- och godstrafik, vilka kompletterar stomnätet.

Kommunikationsministeriet bestämmer vilka banor som hör till stomnätet för järnvägar.

5 §

Utvecklande och underhåll av bannätet

Bannätet skall erbjuda förbindelser för trygg och fungerande trafik och transport mellan olika regioner i landet med beaktande av befolkningens och olika näringsgrenars transportbehov. Uppmärksamhet skall fästas vid att naturresurserna används sparsamt och att de olägenheter som bannätet och järnvägstrafiken förorsakar miljön blir så små som möjligt.

I samband med utvecklande och underhåll av bannätet skall uppmärksamhet fästas vid att järnvägarna som en del av hela trafiksystemet bidrar till att de riksomfattande målen för områdesanvändningen nås och att regionerna utvecklas samt att de mål som vid planeringen av markanvändningen ställs för samhällsstrukturen och miljön uppnås.

6 §

Byggande av järnväg

En järnväg byggs när ett allmänt behov i anslutning till trafiken eller säkerheten så kräver eller i syfte att avlägsna eller minska olägenheter av trafiken eller om markanvändningen så kräver. En järnväg får inte byggas i strid med en plan med rättsverkningar.

En ny järnväg kan byggas om det existerande bannätet inte längre svarar mot trafikens eller områdesanvändningens behov, och dessa behov inte kan tillfredsställas ändamålsenligt eller olägenheterna av trafiken inte kan avlägsnas eller i tillräcklig utsträckning minskas genom förbättrande av ett banavsnitt eller annat utvecklande av trafiksystemet.

En järnväg skall byggas så att dess syfte nås på ett så förmånligt sätt som möjligt och utan att någon tillfogas större skada eller olägenhet än nödvändigt. Vid byggandet skall speciell hänsyn tas till tågtrafikens och den övriga trafikens säkerhet, hur banan fungerar tekniskt sett och med avseende på trafiken, den nuvarande och planerade markanvändningen i området och miljöaspekterna.

Behoven hos och tillgängligheten för olika befolkningsgrupper skall i mån av möjlighet uppmärksammas i samband med byggande av järnväg.

7 §

Banförvaltningscentralen, banhållare och kostnaderna för banhållningen

Banförvaltningscentralen är banhållningsmyndighet och banhållare för det bannät som den förvaltar. Staten svarar för kostnaderna för banhållningen på det statsägda bannätet. Av särskilda skäl kan andra intressenter ta del i kostnaderna för banhållningen på det statsägda bannätet med stöd av avtal med Banförvaltningscentralen.

Järnvägsägaren eller den som förvaltar järnvägen är banhållare för en privat spåranläggning. Den som äger eller innehar en privat spåranläggning svarar för kostnaderna för banhållningen på den privata spåranläggningen.

Bannätet underhålls och byggs ut samt andra åtgärder som hänför sig till banhållningen vidtas i den utsträckning som statliga budgetanslag och övrig finansiering tillåter. Bestämmelser om den övriga finansieringen av banhållningen utfärdas särskilt.

2 kap.

Planering av järnväg

8 §

Allmänt om planering av järnväg

Utredningsplaner och järnvägsplaner gäller projekt för byggande av järnvägar så som bestäms i detta kapitel.

När planer görs upp skall banhållaren samarbeta med förbunden på landskapsnivå, kommunerna, de regionala miljöcentralerna och övriga myndigheter. Planeringen skall grunda sig på behov av att utveckla järnvägarna, på de riksomfattande målen för områdesanvändningen och på den övriga områdesplaneringen.

Planeringen av en järnväg skall vid behov grunda sig på planeringen avseende utvecklandet av trafiksystemet.

9 §

Rätt till utredning

När banhållaren har beslutat att inleda utarbetandet av en utredningsplan eller en järnvägsplan har banhållaren rätt att utföra utredningsarbeten på en fastighet som hör till planeringsområdet. För detta ändamål får på den fastighet som avses i denna paragraf utföras mätning, utmärkning i terrängen, kartläggning eller markundersökning eller andra förberedande åtgärder. I samband med utredningsarbeten får ingrepp i annans rätt inte göras i högre grad än vad som är nödvändigt för att uppnå resultat av utredningen, och ägaren eller rättsinnehavaren får inte åsamkas onödiga störningar.

När en plan utarbetas samt utredningar som har samband med den inleds skall kommunen underrättas om det. Dessutom skall genom kungörelse eller på annat lämpligt sätt de personer underrättas som nämns i 22 § 1 mom., och dessa har rätt att vara närvarande vid utredningarna och att framföra sin åsikt i saken.

10 §

Planering av järnvägsområde och områdesplanering

En utredningsplan och en järnvägsplan som gäller byggande av en järnväg skall grunda sig på en sådan plan med rättsverkningsområde som avses i markanvändnings- och bygglagen och i vilken järnvägsområdets läge och dess förhållande till övrig områdesanvändning har klarlagts. På ett område för vilket en plan med rättsverkningsområde håller på att utarbetas eller ändras kan åtgärder vidtas i syfte att utarbeta en utredningsplan eller en järnvägsplan som grundar sig på målen för planen med rättsverkningsområde.

De riksomfattande målen för områdesanvändningen samt landskapsplaner och generalplaner skall beaktas på det sätt som bestäms i markanvändnings- och bygglagen.

Utan hinder av 1 mom. kan en utredningsplan och en järnvägsplan för byggande som gäller en befintlig järnväg utarbetas, om planens förhållande till övrig områdesanvändning med beaktande av projektets karaktär kan klarläggas i tillräcklig omfattning i samarbete med trafikmyndigheterna, kommunen,

förbundet på landskapsnivå och den regionala miljöcentralen.

En utredningsplan får inte godkännas i strid med en landskapsplan eller en generalplan med rättsverkningar. En utredningsplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det förordas av kommunen och den regionala miljöcentralen. En järnvägsplan får inte godkännas i strid med en plan med rättsverkningar.

En utredningsplan och en järnvägsplan utarbetas med iakttagande av vad som bestäms i naturvårdslagen (1096/1996) och med stöd av den.

11 §

Utredningsplan

En utredningsplan skall utarbetas, om inte projektets verkningar är ringa eller järnvägsområdets läge och dess verkningar redan i tillräcklig mån har avgjorts i en detaljplan eller i en generalplan med rättsverkningar. En utredningsplan skall alltid utarbetas inom projekt på vilka bedömningsförfarandet enligt 2 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) tillämpas.

12 §

Utredningsplanens innehåll

En utredningsplan skall innehålla en utredning av behovet av att bygga en järnväg eller utveckla bannätet samt av de alternativ som granskats, de grundläggande trafiklösningarna och tekniska lösningarna för banan, järnvägsområdets ungefärliga läge samt en bedömning av verkningarna av järnvägsområdet och järnvägstrafiken, såsom verkningar på väg- och trafikförhållandena, trafiksäkerheten, markanvändningen, fastighetsstrukturen och miljön samt på människors hälsa, levnadsförhållanden och trivsel. Möjligheterna att avlägsna eller lindra menliga verkningar samt en preliminär kostnads kalkyl skall dessutom presenteras i planen.

13 §

Utredningsplanens rättsverkningar

Utredningsplanen tjänar till ledning vid utarbetandet av en järnvägsplan. När beslutet

om godkännande av utredningsplanen har delgivits och vunnit laga kraft, skall det vid behandlingen av en ansökan om tillstånd att uppföra en byggnad ses till att genomförandet av utredningsplanen inte försvåras, om tillståndet beviljas. Om det i övrigt finns förutsättningar för att bevilja bygglov skall tillståndet beviljas, om förvägrande av tillstånd skulle orsaka sökanden betydande olägenhet och banhållaren inte löser in området eller betalar ersättning för olägenheten (*villkorlig bygginskränkning*).

En bygginskränkning gäller till dess beslutet om godkännande av utredningsplanen har förfallit i enlighet med 26 § 1 eller 2 mom.

14 §

Järnvägsplan

Innan en järnväg byggs skall en järnvägsplan utarbetas och godkännas.

Om ett projekt som gäller byggande av en järnväg har ringa verkningar är en järnvägsplan inte nödvändig, om inte tillskottsområde tas för projektet eller om fastighetens ägare eller en med ägaren jämförbar innehavare skriftligen har samtyckt till att tillskottsområdet tas.

15 §

Järnvägsplanens innehåll

I en järnvägsplan för byggande av järnväg skall järnvägen och dess läge, användning för olika ändamål, höjdläge, tvärsektion och torrläggning anges så att verkningarna kan bedömas tillräckligt och järnvägen kan märkas ut i terrängen. I järnvägsplanen anges de planerade planskilda korsningarna, plankorsningarna och trafikförbindelserna. Till planen skall fogas en bedömning av järnvägens verkningar samt i den anges de åtgärder som behövs för att avlägsna eller minska de menliga verkningar som byggandet av banan eller tågtrafiken medför.

I järnvägsplanen skall i mån av möjlighet ägandeförhållandena beträffande marken beaktas. Av planen skall framgå banans skyddsområden och plankorsningarnas frisisksområden samt huruvida mark reserveras för framtida breddning av banan. Till planen skall fogas en uppskattning av kostnaderna för byggandet av järnvägen.

Om en järnväg byggs på en ny plats och den tidigare järnvägen för den gamla sträckningens vidkommande bibehålls som järnväg eller kommer att användas för andra banhållningsändamål, skall bestämmelser om detta ingå i järnvägsplanen.

16 §

Biområden och särskilda rättigheter som banhållningen kräver

I en järnvägsplan anges biområdena och de vägförbindelser som behövs för användningen av dem.

Om det är nödvändigt att för den tid under vilken byggandet av en bana pågår grunda rätt att ta marksubstans i begränsad mängd, att lägga upp marksubstanser som uppstår i arbetet eller att använda ett område som tillfällig farväg, upplagsområde eller annat dylikt område eller grunda rätt att använda eller anlägga en enskild väg som behövs för arbetet, kan detta anges i järnvägsplanen.

17 §

Anläggande av plankorsningar

Nya, bestående plankorsningar får byggas bara på lågtrafikerade banavsnitt inom det bannät som inte utgör stomnät. För byggande av en plankorsning krävs tillstånd av banhållaren. I samband med att plankorsningar avlägsnas får en befintlig plankorsning på stomnätet flyttas.

En väghållare eller en fastighetsägare kan beviljas tillstånd att bygga en ny plankorsning, om den nya plankorsningen behövs för att fastigheterna skall ha en nödvändig trafikförbindelse och plankorsningens säkerhet tryggas med hjälp av säkerhetsanordningar eller andra arrangemang.

Om användningen av en plankorsning ökar väsentligt eller dess användningsändamål ändras, skall väghållaren eller fastighetsägaren söka ett sådant tillstånd hos banhållaren som berättigar till den ökade eller ändrade användningen.

Banhållaren kan förena ett tillstånd som gäller byggande av eller en ny användningsform för en plankorsning med villkor som gäller byggande och underhåll.

Tillstånd för en tillfällig plankorsning som

behövs under arbetets gång kan beviljas, om den plankorsningen inte äventyrar trafiksäkerheten.

En snöskoterled eller någon annan därmed jämförbar trafikförbindelse får inte anläggas och terrängfordon får inte framföras på ett järnvägsområde eller i en plankorsning utan banhållarens tillstånd. Tillstånd kan beviljas endast om användningen av terrängfordon inte skadar banan eller funktionen hos konstruktionerna på järnvägsområdet, inte medför olägenhet för banhållningen och inte äventyrar trafiksäkerheten.

18 §

Avlägsnande av plankorsningar

I syfte att förbättra trafiksäkerheten och effektivisera järnvägstrafiken kan det i en järnvägsplan anges att en plankorsning skall avlägsnas eller att plankorsningar skall regleras samt anges begränsningar i fråga om användningen av plankorsningar samt system eller anordningar som hänför sig till plankorsningarnas säkerhet. Om det i en järnvägsplan anges att en plankorsning skall avlägsnas, skall arrangemangen för en ny trafikförbindelse anges i järnvägsplanen. Banhållaren anlägger den nya väg och plankorsning som behövs eller utverkar rätt till en väg som redan finns.

Banhållaren får avlägsna en sådan plankorsning på en enskild väg som enligt järnvägsplanen skall avlägsnas, när en godkänd ersättande trafikförbindelse i enlighet med planen har ordnats.

Banhållaren avlägsnar en plankorsning som strider mot detaljplanen, när en godkänd ersättande trafikförbindelse har byggts och ett gatuhållningsbeslut har fattats.

Om en befintlig plankorsning på en enskild väg medför omedelbar fara för tåg- eller trafiksäkerheten, kan banhållaren besluta att plankorsningen skall stängas, avlägsnas eller flyttas eller att fordonstrafiken i plankorsningen skall omfattas av begränsningar. Banhållaren skall i god tid på förhand underrätta väghållaren eller fastighetsägaren om en ändring som avses i detta moment. Efter att ha meddelat beslutet skall banhållaren ansöka om vägförrättning för en enskild väg, där behövliga ersättande trafikförbindelser ordnas och ersättningsfrågor behandlas.

19 §

Utloppsdiken i järnvägsplanen

Är det för torrläggning av ett järnvägsområde nödvändigt att grunda rätt att hålla ett utloppsdike på någon annans mark eller rätt att leda avrinningsvatten till någon annans dike eller bäck, skall detta nämnas i järnvägsplanen, i vilken det område som behövs för utloppsdiket skall anges. I fråga om utloppsdiken gäller i övrigt vad som föreskrivs om dikning i vattenlagen (264/1961).

20 §

Järnvägsplan i särskilda fall

En järnvägsplan skall utarbetas och godkännas när en järnväg läggs ned, utom i det fall att det sker i samband med byggande av järnvägsområde.

En järnvägsplan kan även utarbetas och godkännas för anläggande av ett serviceområde för järnvägstrafik eller ett biområde eller gälla plankorsningar.

21 §

Järnvägsplanens rättsverkningar

En godkänd järnvägsplan berättigar till inlösen av de områden och rättigheter som anges i järnvägsplanen.

När en godkänd järnvägsplan delgivits offentligt, skall vid uppförande av byggnader på ett sådant område utanför ett detaljplaneområde som behövs för järnvägsändamål samt på områden som nämns i 37 och 38 § på motsvarande sätt iaktas vad som i de nämnda paragraferna bestäms om byggnader på skydds- och frisiktsområden.

22 §

Växelverkan

När en utredningsplan och en järnvägsplan utarbetas skall fastighetsägare och övriga sakägare samt de vilkas boende, arbete eller övriga förhållanden kan påverkas av planen, ges möjlighet att delta i beredningen av planen, bedöma verkningarna av planen och skriftligen eller muntligen framföra sin åsikt i saken.

Innan planen godkänns skall de i 1 mom. nämnda intressenterna ges tillfälle att göra en anmärkning med anledning av planen. Kommunen skall i detta syfte hålla utredningsplanen och järnvägsplanen offentligt framlagda i 30 dagar. Anmärkningarna mot planen skall ges in till kommunen före utgången av den tid under vilken planen är framlagd. Kommunen skall till banhållaren lämna sitt utlåtande om den plan som varit framlagd och om anmärkningarna mot den samt de anmärkningsskrifter som lämnats in. Kommunen skall på det sätt som kommunala tillkännagivanden kungörs i kommunen i fråga kungöra framläggandet av planen samt på vilket sätt och inom vilken tid anmärkningar kan göras. Tillkännagivandet skall alltid publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas. Banhållaren skall sända ett skriftligt meddelande om att planen lagts fram till de ägare och innehavare av fastigheter inom planens verkningssområde som är bosatta i en annan kommun och som nämns i handlingarna eller annars är kända.

De som gjort en anmärkning och som skriftligen har bett om att bli underrättade och samtidigt uppgett sin adress skall av banhållaren underrättas om banhållarens motiverade ställningstagande till de anmärkningar som gjorts.

Banhållaren skall begära utlåtande om utredningsplanen och järnvägsplanen av de regionala miljöcentraler, förbund på landskapsnivå och kommuner vars område planen gäller och på vars område verkningar av planen i övrigt visar sig. Banhållaren skall begära utlåtande av andra myndigheter om det är nödvändigt för beslutsprövningen.

Om det är nödvändigt att ändra en järnvägsplan som varit offentligt framlagd och ändringens verkningar bedöms vara obetydliga, kan ett enklare förfarande iaktas än vad som föreskrivs i 2—4 mom.

Närmare bestämmelser om förfarandet för växelverkan utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Förfarande vid banprojekt av ringa betydelse

Gäller järnvägsplanen sådant ringa byggande av en järnväg som inte nämnvärt ändrar lokala trafikförhållanden och vars verkningar också i övrigt är obetydliga, kan ett

enklare förfarande än vad som föreskrivs i 22 § iakttas. Om en järnvägsplan inte läggs fram offentligt, skall ägaren eller innehavaren av en fastighet som sträcker sig till järnvägsområdet dock på något annat sätt ges tillfälle att göra anmärkning, och ett utlåtande i saken skall begäras av kommunen.

Om det är fråga om ett projekt av ringa betydelse som gäller en befintlig järnväg och som förutsätter en järnvägsplan, får ändamålsenliga avvikelser göras från kraven på järnvägsplanens innehåll enligt 15 §. Av en järnvägsplan skall alltid, på det sätt som föreskrivs i 15 §, framgå järnvägsområdets läge och de järnvägskonstruktioner som ingår i planen.

24 §

Förfarande vid miljökonsekvensbedömning

Till en utredningsplan som gäller ett banprojekt på vilket tillämpas lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning skall fogas en konsekvensbeskrivning enligt den nämnda lagen. Till den del konsekvensbeskrivningen innehåller sådana uppgifter om miljökonsekvenserna som behövs för tillämpningen av denna lag krävs det inte någon ny utredning om samma sak.

Av utredningsplanen och järnvägsplanen skall framgå på vilket sätt den bedömning som avses i 1 mom. har beaktats i planen.

Om miljökonsekvensbedömningen har utförts i enlighet med lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning när utredningsplanen gjorts upp, behöver en ny bedömning inte utföras när en järnvägsplan enligt utredningsplanen görs upp.

25 §

Ändring av planerna

Om det är nödvändigt att ändra en godkänd utredningsplan eller järnvägsplan gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag och med stöd av den bestäms om nya utredningsplaner och järnvägsplaner. I en godkänd järnvägsplan kan dock utan hinder av vad som föreskrivs ovan göras ändringar som till sina verkningar är obetydliga och som banhållaren i samband med byggandet prövar vara nödvändiga och ändamålsenliga.

26 §

Planernas giltighetstid

Utarbetandet av en järnvägsplan skall inledas inom åtta år från utgången av det år under vilket godkännandet av utredningsplanen för projektet har vunnit laga kraft. Annars förfaller beslutet om godkännande av utredningsplanen. Banförvaltningscentralen kan förlänga utredningsplanens giltighetstid med högst fyra år. Giltighetstiden kan förlängas endast om villkoren enligt 10 och 12 § uppfylls. Utarbetandet av en järnvägsplan anses ha påbörjats när detta kungjorts enligt 9 § 2 mom.

Beslutet om godkännande av en utredningsplan förfaller även till den del en järnvägsplan som har utarbetats enligt planen har godkänts och beslutet om godkännande har vunnit laga kraft.

En järnvägsplan skall godkännas inom fyra år efter det att den började utarbetas.

Beslutet om godkännande av en järnvägsplan förfaller, om arbetet på banan inte har påbörjats inom fyra år från utgången av det år under vilket godkännandet av järnvägsplanen har vunnit laga kraft. Kommunikationsministeriet kan förlänga järnvägsplanens giltighetstid med högst fyra år. Arbetet på banan anses ha påbörjats när det område som behövs för järnvägsändamål har tagits i banhållarens besittning i enlighet med 46 §.

27 §

Uppföljning

Banförvaltningscentralen skall systematiskt följa banprojektets uppskattade och övriga verkningar och utnyttja resultaten av uppföljningen vid bedömningen av framtida projekts verkningar och vid valet av planeringslösningar.

28 §

Godkännande av planer

Kommunikationsministeriet godkänner järnvägsplaner för nedläggning av järnvägar. Övriga järnvägsplaner och utredningsplanerna godkänns av Banförvaltningscentralen. Om en kommun, ett förbund på landskapsnivå eller en regional miljöcentral på centrala

punkter i planen är av annan åsikt än Banförvaltningscentralen, skall frågan föras till kommunikationsministeriet för avgörande. Banförvaltningscentralen kan också annars av särskilda skäl föra en plan till kommunikationsministeriet för godkännande.

3 kap.

Underhåll av järnväg, tillfälliga trafikarrangemang och övriga åtgärder som gäller järnvägsområdet

29 §

Underhåll

En järnväg skall hållas i ett sådant skick som svarar mot klassificeringen och beskrivningen av bannätet och som är tryggt. Vid bestämmandet av nivån på underhållet beaktas trafikvolymen och arten av trafik, banans betydelse för trafiken, områdets läge, väderleken och förutsebara förändringar i väderleken samt övriga omständigheter.

I fråga om underhållet av en järnväg skall beaktas dels hur väl trafiken löper och trafik säkerheten, dels miljöaspekter.

30 §

Begränsat underhåll av banavsnitt

Banförvaltningscentralen kan av särskilda skäl besluta att ett visst banavsnitt inte hålls i det skick som avses i 29 §.

31 §

Tillfälligt trafikförbud eller tillfällig begränsning av trafiken

Banförvaltningscentralen kan för viss tid förbjuda eller begränsa trafiken på en bana eller en del av en bana, om banan är i ett sådant skick att det inte är tryggt att trafikera den eller om det finns risk för att järnvägstrafik skadar en bana som till följd av tjällossning eller regn eller av någon annan orsak har försvagats till sin konstruktion.

32 §

Tillfällig farvåg

Om trafiken på en bana förhindras till följd

av att banan rasat eller av någon annan överraskande orsak eller till följd av exceptionella naturförhållanden, har Banförvaltningscentralen rätt att på annans mark ordna tillfällig farvåg tills hindret har avlägsnats. Innan farvägen ordnas skall fastighetens ägare eller innehavare om möjligt ges tillfälle att bli hörd.

33 §

Brådskanie banarbete

Finns det risk för att en järnväg skadas och trafiken på banan då förhindras till följd av att banan rasat eller av någon annan överraskande orsak eller till följd av exceptionella naturförhållanden, har Banförvaltningscentralen rätt att på annans mark anlägga tillfälliga anläggningar, anordningar, diken, trummor eller vallar. Innan dessa börjar anläggas skall fastighetens ägare eller innehavare om möjligt ges tillfälle att bli hörd.

Om en anläggning, anordning eller vall enligt 1 mom. blir bestående på annans mark, skall Banförvaltningscentralen utan dröjsmål inleda utarbetande av en järnvägsplan, om det inte är onödigt med stöd av 14 § 2 mom.

34 §

Anläggande, ändring och skötsel av plankorsning och väg till den

Väghållare eller fastighetsägare är skyldiga att anlägga ett vägvagnsnitt som ansluter till en plankorsning och hålla vägvagnsnittet i skick enligt Banförvaltningscentralens anvisningar så att det inte äventyrar trafiken eller tågsäkerheten eller medför olägenhet för underhållet av banan.

Väghållaren eller fastighetsägaren skall anlägga en plankorsning på egen bekostnad.

Väghållaren eller fastighetsägaren skall undanröja eller minska en sådan fara för trafiken eller olägenhet för banhållningen som den i betydande grad ökade eller ändrade användningen av en plankorsning medför, genom att ändra vägen eller genomföra korsningsarrangemang så som förutsatts i Järnvägsverkets föreskrifter. Om väghållaren eller fastighetsägaren försummar sin skyldighet, kan Banförvaltningscentralen genomföra eller låta genomföra de åtgärder som avses i detta moment på väghållarens eller fastig-

hetsägarens bekostnad så som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

35 §

Banarbetens inverkan på plankorsningar

Om en väg skärs av på grund av att en järnväg skall byggas, skall banhållaren på egen bekostnad utföra de arbeten och uppföra de anordningar som behövs för att dra vägen över järnvägsområdet.

Om förhållandena vid en plankorsning försämras i samband med att en järnväg byggs så att trafiksäkerheten äventyras eller om förhållandena förändras så att de till väsentliga delar strider mot Järnvägsverkets föreskrifter, skall banhållaren reparera den väg som ansluter till plankorsningen så att den stämmer överens med Järnvägsverkets föreskrifter eller motsvarar den tidigare vägen, eller avlägsna plankorsningen.

36 §

Annat arbete på järnvägsområde samt placering av anläggningar och anordningar på järnvägsområde

Det krävs tillstånd av banhållaren för annat arbete på järnvägsområde än banhållningsarbete samt för placering av ledningar, anläggningar och anordningar på järnvägsområde. Tillstånd kan beviljas om åtgärden inte orsakar fara för trafiken eller medför betydande olägenhet för banhållningen och om inte arbetet eller placeringen av anordningar annars kan ordnas på ett tillfredsställande sätt och till rimliga kostnader. Tillståndet kan förenas med nödvändiga villkor som gäller avvärande av fara eller olägenhet.

Den som beviljats tillstånd är skyldig att uppföra anläggningen eller anordningen och underhålla den enligt banhållningsmyndighetens föreskrifter. Om nyttjandet av anläggningen eller anordningen orsakar oförutsedd fara för trafiken eller medför betydande olägenhet för banhållningen är tillståndsinnehavaren skyldig att på egen bekostnad göra de ändringar som banhållaren kräver eller att flytta eller avlägsna anläggningen eller anordningen.

Bestämmelserna i denna lag tillämpas på arbete på järnväg samt placering av ledningar, anläggningar och anordningar på

järnvägsområde, om det inte i någon annan lag bestäms särskilt om rätten att genomföra åtgärden. Om åtgärden baserar sig på ett myndighetsbeslut med stöd av någon annan lag, skall banhållaren och den som genomför åtgärden komma överens om tidpunkten och sättet för genomförandet.

4 kap.

Begränsningar i markanvändningen som gäller områden utanför järnvägsområdet

37 §

Skyddsområde

I järnvägsplanen kan anges ett skyddsområde. Skyddsområdet sträcker sig 30 meter från mittlinjen av banans spåranläggning eller, om det finns flera spåranläggningar, från mittlinjen av den yttersta spåranläggningen, om inte skyddsområdet av särskilda skäl minskas eller utvidgas till högst 50 meter i järnvägsplanen.

Om tåg- och trafiksäkerheten så kräver har banhållaren rätt att avlägsna växtlighet från skyddsområdet eller begränsa växtlighetens höjd. Byggnader får inte finnas på ett skyddsområde. Markytans form får inte ändras på ett skyddsområde och dikning får inte utföras så att ändringen kan äventyra järnvägens säkerhet.

38 §

Frisiktsområde

I järnvägsplanen kan anges ett frisiktsområde. I plankorsningen mellan en bana och någon annan väg än landsväg är det förbjudet att även utanför skyddsområdet hålla byggnader inom ett område som med hänsyn till trafiksäkerheten skall vara fritt från hinder som skymmer sikten.

Banhållaren har rätt att på frisiktsområdet avlägsna växtlighet och naturhinder som skymmer nödvändig sikt och därigenom äventyrar trafiksäkerheten.

I 45 § i landsvägslagen bestäms om frisiktsområdet vid en plankorsning mellan en landsväg och en järnväg.

39 §

Anläggningar och anordningar utanför järnvägsområdet

Upplag, stängsel eller andra anläggningar eller anordningar får inte finnas inom en banas skydds- eller frisiktsområde, om de eller användningen av dem äventyrar tåg- eller trafiksäkerheten eller medför olägenhet för banhållningen.

40 §

Undantag från förbud

Banhållaren kan bevilja undantag från de förbud som avses i 37—39 §, om trafik- och tågsäkerheten inte äventyras och banhållningen inte förorsakas olägenhet. Beslutet om undantag kan förenas med nödvändiga villkor.

41 §

Undantag från begränsningar

Bestämmelserna i 37—39 § tillämpas inte om växtligheten har planterats eller tagits under särskild omvårdnad eller om en byggnad, ett upplag, ett stängsel eller en annan anläggning eller anordning har uppförts innan nyttjanderätten till området blivit underkastad begränsningar enligt de nämnda paragraferna.

Om växtlighet som avses i 1 mom. eller en byggnad, anläggning eller anordning äventyrar trafiksäkerheten eller medför olägenhet för banhållningen, kan banhållaren besluta att de skall avlägsnas eller flyttas eller att en nödvändig ändring skall göras på dem. Om ägaren inte vidtar åtgärden inom utsatt, skälig tid har banhållaren rätt att vidta den på egen bekostnad.

Bestämmelserna i 37—39 § samt i 1 och 2 mom. i denna paragraf gäller inte en byggnad inom ett detaljplaneområde eller avlägsnande av växtlighet som med hänsyn till miljön är av speciell betydelse.

42 §

Förfarandet vid avlägsnande av växtlighet och naturhinder

Innan banhållaren börjar avlägsna växtlig-

het som avses i 37 § 2 mom. eller 38 § 2 mom. eller naturhinder som avses i det sistnämnda lagrummet skall fastighetens ägare eller innehavare underrättas om detta eller saken kungöras i god tid innan åtgärden vidtas. Fastighetens ägare eller innehavare kan, om han så önskar, själv ombesörja åtgärden enligt anvisning av banhållaren.

5 kap.

Förvärv av områden samt ersättningar

43 §

Järnvägsförrättning

Inlösen av de områden och rättigheter som behövs för banhållningsbehov samt ändring av rättigheter som hänför sig till plankorsningar utförs vid en järnvägsförrättning. Vid inlösen och vid ändring av rättigheter som hänför sig till plankorsningar iakttas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan inlösningslagen, om inte något annat följer av denna lag.

En järnvägsförrättning kan verkställas utan gode män, om ingen av sakägarna vid järnvägsförrättningen kräver att gode män anlitas och förrättningen inte gäller ersättningar.

Ett ärende som gäller nedläggning av plankorsningar kan på ansökan av banhållaren behandlas även vid en vägförrättning för en enskild väg så som bestäms i lagen om enskilda vägar.

44 §

Inledande av järnvägsförrättning

Banhållaren har rätt att med stöd av 21 § 1 mom. ansöka om järnvägsförrättning när en godkänd järnvägsplan har vunnit laga kraft eller kan verkställas trots besvär eller på grundval av skriftligt samtycke som avses i 14 § 2 mom.

45 §

Sakägare vid järnvägsförrättning

Sakägare vid en järnvägsförrättning är sökanden och andra personer vilkas rätt eller fördel berörs av förrättningen.

Vad som i denna lag bestäms om ersätt-

ning till fastighetsägare för olägenhet eller skada gäller i tillämpliga delar innehavare av särskilda rättigheter som hänför sig till fastigheten. För olägenhet eller skada som byggandet eller användningen av järnvägen medför kan, om så yrkas, bestämmas ersättning utan hinder av 38 § i inlösningslagen.

46 §

Besittningstagande

Det järnvägsområde och vägområde som anvisats i en järnvägsplan och de övriga områden som i järnvägsplanen anvisats banhållaren samt de rättigheter som grundas tas i banhållarens besittning vid en tidpunkt som fastställs vid en tillträdesyn i samband med järnvägsförrättningen. De vägområden som anvisats i järnvägsplanen tas i banhållarens besittning till dess att vägen har anlagts och tagits emot. I samband med besittningstagandet får banhållaren rätt att använda områdena och utöva rättigheterna för de ändamål som anges i järnvägsplanen utan hinder av andra rättigheter som hänför sig till fastigheten.

Om besittningstagandet medför förlust av bostad eller försämrad utkomst på grund av att idkande av näring eller utövande av yrke försvåras eller någon annan påföljd som avses i 57 § 2 mom. i inlösningslagen, kan inlösningskommissionen på yrkande av den som saken gäller bestämma att besittningstagandet till denna del får ske tidigast när en tidsperiod på högst tre månader, utsatt av kommissionen, har förflutit sedan förskottsersättning eller den ersättning som bestäms vid den första förrättningen har betalats till den som saken gäller.

Vid en sådan banförbättring som avses i 14 § 2 mom. och som bedöms ha ringa verkningar kan besittningstagandet ske enligt samtycke. Efter besittningstagandet skall banhållaren dock utan dröjsmål ansöka om järnvägsförrättning.

Om överenskommelse inte nås om att avlägsna eller flytta egendom från ett område som tagits i besittning, skall banhållaren för ägaren eller innehavaren av den egendom som skall avlägsnas sätta ut en skälig och med tanke på byggarbetet lämplig tidsfrist, efter vars utgång egendomen avlägsnas av banhållaren. Banhållaren skall i sådana fall,

innan egendomen avlägsnas, i mån av möjlighet underrätta egendomens ägare eller innehavare om detta.

Om byggnader, upplag eller anordningar eller träd, växande gröda eller annan växtlighet måste avlägsnas eller flyttas från ett område som har upplåtits eller skall upplåtas för banhållaren, skall utöver den därigenom orsakade skadan eller olägenheten även de kostnader som sakägaren åsamkas på grund av avlägsnandet eller flyttningen ersättas.

47 §

Fastställande av föremålet för inlösen samt uppkomst av äganderätt till järnvägsområdet

I ett beslut om inlösen fastställs föremålet för inlösen enligt järnvägsplanen eller ett skriftligt samtycke enligt 14 § 2 mom., vid behov enligt Banförvaltningscentralens anvisning. En mindre avvikelse från järnvägsplanen kan göras av särskilda skäl.

Ett område som fastställts som järnvägsområde övergår i banhållarens ägo efter att beslutet om inlösen har vunnit laga kraft.

Ett järnvägsområde som kommit i banhållarens ägo ombildas till en inlösningsenhet. Ett sådant område kan med banhållarens samtycke anslutas till en inlösningsenhet som redan tillhör banhållaren eller som bildas för banhållaren. För den som äger en privat spåranläggning bildas en annan fastighet.

48 §

Grundande av nyttjanderätt

Om ett järnvägsområde på en fastighetsområde placeras i en tunnel, på en bro, på en damm, ovanpå eller under en betongplatta eller när det i en plan med rättsverkningar anvisats byggande ovanför eller under banan, grundas för banhållaren nyttjanderätt till järnvägsområdet enligt 3 § i inlösningslagen enligt vad som bestäms i järnvägsplanen, i stället för äganderätt enligt 47 § 2 mom. Om banan dras över ett område som ligger inom en inlösningsenhet som inte ägs av banhållaren och som fortfarande används för det ändamål för vilket det har inlösts, grundas för banhållaren nyttjanderätt till järnvägsområdet enligt 3 § i inlösningslagen.

Efter att beslutet om inlösen har vunnit laga kraft uppkommer för banhållaren en så-

dan nyttjanderätt till ett biområde som motsvarar områdets användningsändamål.

49 §

Upphörande av rättigheter

När ett järnvägsområde övergår i banhållarens ägo eller när banhållaren fått nyttjanderätt förfaller inteckningar, nyttjanderättigheter och övriga särskilda rättigheter som hänför sig till det järnvägsområde som löses in.

Om innehavaren av rättigheter enligt 1 mom. orsakas skada av att rättigheterna upphör, skall banhållaren ersätta skadan.

Vid en järnvägsförrättning kan dock beslutas om att en viss nyttjanderätt eller särskild rättighet hålls i kraft med banhållarens samtycke, förutsatt att rättigheten och utövandet av den inte äventyrar trafiksäkerheten eller medför olägenhet för banhållningen och att ikrafthållandet inte heller äventyrar fastighetssystemets klarhet.

Rättigheter som hänför sig till plankorsningar upphör när en behövlig och ersättande vägförbindelse har ordnats och förrättningen för den ersättande vägrätten har vunnit laga kraft.

50 §

Utloppsdiken

För banhållaren grundas servitutsrätt till ett område som i järnvägsplanen anvisats för utloppsdike.

Om överenskommelse om gemensam dikning inte träffas vid en järnvägsförrättning eller om det annars finns särskilda skäl, kan dikningsfrågan överföras för behandling vid en dikningsförrättning enligt vattenlagen, vid vilken vid behov kan göras mindre avvikelser från det läge för utloppsdiket som anges i järnvägsplanen.

Om ett utloppsdike efter det att det har lagts föranleder skada eller olägenhet och överenskommelse inte träffas om ersättningarna, behandlas ärendet i enlighet med vattenlagen.

51 §

Märkning av skydds- och frisiktsområden

Om begränsningar enligt 37 och 38 § av

användningen av områden utanför järnvägsområdet riktar sig mot en fastighet, skall dessa märkas ut på förrättningskartan och vid behov i terrängen. Begränsningarna skall antecknas i fastighetsregistret.

52 §

Behandling av inlösen vid två förrättningar

Utöver vad som bestäms i 20 § i inlösenlagen kan förrättningsingenjören på framställning av banhållaren dela upp de ärenden som gäller inlösen av områden eller en plankorsning enligt förrättningsförordnandet för behandling vid två särskilda järnvägsförrättningar, om det på grund av antalet eller arten av de ärenden som skall avgöras eller av andra orsaker är ändamålsenligt.

Om inlösen eller ett plankorsningsärende i enlighet med 1 mom. behandlas vid två särskilda förrättningar, skall förrättningsingenjören efter att den första förrättningen avslutats utan särskild ansökan fortsätta med inlösen vid en ny förrättning, när behandlingen av ärendena så kräver. Förutom förrättningsärenden som inte avgjorts skall vid denna förrättning behandlas och avgöras även de ärenden som gäller sådana ändringar i föremålet för inlösen som görs efter att den tidigare förrättningen avslutats.

53 §

Ägoreglering

Vid en järnvägsförrättning skall behovet av ägoreglering utredas. Behovet av ägoreglering utreds och avgörs dock genom nyskifte enligt 67 § 4 mom. i fastighetsbildningslagen (554/1995) i stället för vid en järnvägsförrättning, om förrättandet av nyskifte har inletts vid tidpunkten för järnvägsförrättningen. Vid ett sådant nyskifte iakttas 54—57 § i denna lag i tillämpliga delar utöver vad som bestäms i fastighetsbildningslagen och i 82 § i inlösenlagen.

Som ägoregleringsåtgärd kan företas ägobyte mellan fastigheter eller, om detta inte kan genomföras på lämpligt sätt, ett område överföras från en fastighet till en annan mot fullt vederlag i pengar. Vad som här föreskrivs om fastigheter gäller också för ett område eller en del av ett område för en järnväg som lagts ned eller skall läggas ned.

Beträffande ägobyte och överföring av ett område vid järnvägsförrättning gäller i tillämpliga delar 59, 65 och 66 § i fastighetsbildningslagen, om inte något annat följer av 54—56 § i denna lag.

54 §

Förutsättningar för ägoreglering

Ägoreglering kan företas, om

1) det är nödvändigt för att avhjälpa en sådan skadlig splittring av ägorna som ett järnvägsområde förorsakar,

2) de kostnader eller ersättningar som i annat fall skulle orsakas av att en ny trafikförbindelse ordnas i stället för den trafikförbindelse som järnvägsområdet skär av eller på grund av att en plankorsning avlägsnas, därigenom kan undvikas eller avsevärt minskas,

3) ägobyte eller överföring av område i syfte att ge tillskottsområde till en fastighet som gränsar till järnvägsområdet eller befinner sig på ett skydds- eller frisiktsområde, på grund av byggande av väg eller förbud enligt 37 och 38 § är särskilt viktiga med tanke på förbättrandet av fastighetens användbarhet, eller om

4) det är nödvändigt för att ett område med ringa värde som på grund av järnvägsområdet blir avskilt skall kunna överföras till en annan fastighet som områdets ägare inte kan använda på ett ändamålsenligt sätt, men som kan användas i anslutning till den andra fastigheten.

För ägoreglering förutsätts dessutom att

1) betydande förbättring av fastighetsindelningen uppnås i det fall som avses i 1 mom. 1 punkten,

2) den inte medför nämnvärd olägenhet för någon, och att

3) den inte försvårar genomförandet av detaljplanen.

För ägoreglering krävs inte samtycke av fastighetens ägare eller av en innehavare av panträtt eller annan särskild rättighet som hänför sig till fastigheten.

55 §

Ersättningar vid ägoregleringar

Vid ägoreglering värderas ett område som överförs från en fastighet till en annan separat

med hänsyn till den överlåtande och den mottagande fastigheten. Om värdena avviker från varandra skall banhållaren åläggas att ersätta skillnaden, om inte något annat följer av 69 § 2 mom.

56 §

Avtal om ägoreglering

Vid en järnvägsförrättning kan även i andra fall än de som nämns i 54 § 1 mom. till följd av byggandet av ett järnvägsområde och med iakttagande av 54 § 2 mom. 2 och 3 punkten företas också andra nödvändiga ägoregleringar som förbättrar fastighetsindelningen, om ägarna till fastigheterna i fråga kommer överens om detta.

57 §

Utvidgning av inlösen

Om användningen av en fastighet eller en del av en fastighet orsakas betydande olägenhet på grund av splittring, minskad ägoareal, ändrade vägrätter eller förbud enligt 37 eller 38 § som orsakas av ett järnvägsområde eller av någon annan därmed jämförbar orsak, och olägenheten inte kan avlägsnas eller väsentligen lindras genom ägoregleringar, har fastighetens ägare rätt att kräva att banhållaren löser in fastigheten eller en del av den, om fastighetsägaren inte önskar ersättning för olägenheten.

Banhållaren har rätt att lösa in fastigheten eller en del av den, om den ersättning för olägenhet som avses i 1 mom. eller kostnaderna för att ordna en ny trafikförbindelse i stället för den förbindelse som järnvägsområdet skär av skulle vara anmärkningsvärt stora i jämförelse med värdet på fastigheten eller fastighetsdelen.

Av de fastigheter eller fastighetsdelar som löses in med stöd av 1 och 2 mom. kan, med iakttagande i tillämpliga delar av 49 a § 1 mom. i inlösningslagen, bildas en eller flera inlösningsenheter som är separata från järnvägsområdet.

58 §

Utvidgning av inlösen inom detaljplaneområde

Då en järnväg byggs på ett område som

enligt 83 § 4 mom. i markanvändnings- och bygglagen anvisats som trafikområde för järnväg, är banhållaren skyldig att lösa in fastigheten eller en del av den till gränsen för trafikområdet enligt detaljplanen, om fastighetens ägare yrkar på detta vid järnvägsförrättningen. Banhållaren har även rätt att lösa in en fastighet av det nämna slaget eller en del av den till områdets gräns. Beträffande bildandet av en inlösningsenhet gäller 57 § 3 mom.

Om en sådan ändring av en detaljplan som kan inverka på den inlösningsrätt eller inlösningskyldighet som nämns i 1 mom. har väckts eller om ett ärende som gäller inlösen av området har väckts med stöd av markanvändnings- och bygglagen, får vid en järnvägsförrättning inte beslutas om inlösen förrän avgörandet av detaljplaneändringen har vunnit laga kraft eller ärendet angående inlösen av området inte längre är anhängigt med stöd av markanvändnings- och bygglagen. Vid behov kan ärendet avskiljas för behandling vid en separat förrättning.

59 §

Reglering av enskilda vägar

Vid en järnvägsförrättning skall sådana regleringar av vägar och vägrätter företas som behövs med hänsyn till byggandet av ett järnvägsområde eller på grund av bestämmelser eller förbud som hänför sig till plankorsningar. Vid förrättningen behandlas och avgörs också övriga ärenden som skall behandlas vid en vägförrättning enligt lagen om enskilda vägar.

Vägförbindelser till enskilda vägar samt vägrätter kan regleras vid en sådan lokal vägförrättning som avses i 38 c § i lagen om enskilda vägar och som kan verkställas på banhållarens begäran utan särskild ansökan när en järnvägsförrättning pågår. Vid den lokala vägförrättningen behandlas då också ersättningar enligt 62 §, och på den lokala vägförrättningen tillämpas också 82 § i inlösningslagen.

60 §

Avtal om ersättning

Sakägarna kan avtala om inlösningsersättningar. Avtalet underställs inte inlösnings-

kommissionen för fastställelse på det sätt som avses i 40 § 2 mom. i inlösningslagen. Avtalet om ersättningar binder också den på vilken sakägarens rätt till fastigheten övergår.

Ett järnvägsområde som genom överlåtelse kommit i banhållarens ägo ombildas till en inlösningsenhet. Ett sådant område kan anslutas till en inlösningsenhet som redan tillhör banhållaren eller som skall bildas för banhållaren. I fråga om upphörande av in-teckningar och övriga särskilda rättigheter som hänför sig till området gäller vad som bestäms i 49 §.

Om innehavaren av rättigheter enligt 2 mom. orsakas skada av att rättigheterna förfaller skall banhållaren ersätta skadan. Om överenskommelse om ersättningen inte nås, bestäms om saken vid en järnvägsförrättning.

61 §

Ersättning för skydds- och frisiktsområden

Om användningen av en fastighet orsakas skada eller betydande olägenhet av att ägarens rätt begränsas på det sätt som avses i 37—39 § inom ett område vars användning inte tidigare har begränsats på motsvarande sätt, är banhållaren skyldig att ersätta skadan eller olägenheten.

Om fastighetens ägare orsakas skada av att egendom avlägsnas från skydds- eller frisiktsområdet med stöd av 37 eller 38 §, har fastighetens ägare rätt att få ersättning för skadan av banhållaren. Ägaren har rätt att få ersättning av banhållaren för kostnader som föranleds av avlägsnande eller flyttande av egendom eller utförande av ändringar enligt 41 § 2 mom.

62 §

Ersättning för avlägsnande eller flyttning av plankorsning

Den som innehar en rätt som hänför sig till en plankorsning på en enskild väg har rätt att få ersättning för avlägsnande eller flyttning av plankorsningen, om avlägsnandet eller flyttningen orsakar betydande olägenhet. Den rätt som hänför sig till en plankorsning behandlas vid den förrättning där frågan om avlägsnande eller flyttning av plankorsningen behandlas.

63 §

Ersättning för utredningsarbete och för vissa andra åtgärder

Om en fastighet orsakas skada eller olägenhet genom en åtgärd som vidtagits med stöd av 9 § 1 mom., genom att en tillfällig farväg enligt 32 § ordnas eller nyttjas eller genom brådskande banarbete enligt 33 §, är fastighetens ägare berättigad till ersättning av banhållaren.

64 §

Ersättning för miljöskador

I fråga om ersättning för miljöskador enligt lagen om ersättning för miljöskador (737/1994) gäller 12 § i den nämnda lagen.

65 §

Övriga ersättningar och järnvägsförrättning som gäller ersättningar

Om byggandet eller användningen av en järnväg orsakar en fastighet annan skada eller olägenhet än vad som avses i detta kapitel, är fastighetens ägare berättigad till ersättning av banhållaren. Om överenskommelse om ersättningen inte nås, avgörs frågan om ersättning vid en järnvägsförrättning.

Om en ersättnings- eller inlösningsfråga som följer av denna lag tas till behandling i annat fall än vid en järnvägsförrättning eller om ersättningen kan bestämmas först sedan järnvägsförrättningen har avslutats och överenskommelse inte nåts om ersättningarna, skall ersättningsfrågan avgöras vid en järnvägsförrättning.

Den i 1 och 2 mom. nämnda järnvägsförrättningen kan företas på ansökan av banhållaren eller den som yrkar ersättning.

66 §

Värdetidpunkt och beaktande av förändringar i den allmänna prisnivån

Ersättning för egendom som löses in skall bestämmas utifrån värdet vid tidpunkten för besittningstagandet (*värdetidpunkt*).

Har den allmänna prisnivån stigit efter värdetidpunkten innan ersättningen bestäms,

skall den slutliga ersättningen eller, om förskottsersättning bestämts, skillnaden mellan den slutliga ersättningen och den förskottsersättning som bestämts vid förrättningen anpassas till den högre prisnivån.

67 §

Värdetidpunkt i särskilda fall

Egendom, olägenhet eller skada som skall ersättas vid järnvägsförrättningar enligt 65 § värderas och ersättningen bestäms enligt den tidpunkt då förrättningen avslutas.

68 §

Bestämmande av ersättningstagare

Vid en järnvägsförrättning skall bestämmas att ersättningen betalas till den som vid tidpunkten för bestämmandet av ersättningen äger den egendom som skall lösas in eller föremålet för ersättning, om inte något annat föranleds av den utredning som läggs fram vid förrättningen.

69 §

Utbetalning av ersättning samt ränta

De förskottsersättningar och slutliga ersättningar som banhållaren ålagts att betala, jämte sex procents årlig ränta, skall betalas inom tre månader räknat från den tidpunkt då ersättningarna bestämdes. Vid dröjsmål med betalningen av ersättning skall på denna betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

De ersättningar för ägoreglering som bestämts vid järnvägsförrättningen betalas av banhållaren. Vid ägoreglering är mottagaren av ett område skyldig att till banhållaren betala en ersättning för området till den del som ersättningen inte kan dras av från de betalningar som banhållaren påförts, och överlåtaren av området får en ersättning av banhållaren för det överlåtna området. På de ersättningar som avses i detta moment tillämpas vad som i 1 mom. bestäms om beräkning av ränta och utbetalning av ersättning.

Den årliga räntan på sex procent enligt 1 mom. beräknas från besittningstagandet enligt 46 §, om inte annat överenskomms när det

gäller besittningstagande enligt 46 § 3 mom., samt i de fall som nämns i 65 § från tidpunkten för slutsammanträdet i samband med järnvägsförrättningen. Ränta på ersättning som bestämts på grund av ägoreglering beräknas från den tidpunkt som vid förrättningen har bestämts för besittningstagande av områdena.

70 §

Utbetalning av ersättning som är stridig

Om banhållaren anför besvär över ersättningar som bestämts vid en järnvägsförrättning behöver den del av ersättningen som bestridits inte deponeras. Ersättningstagaren är dock berättigad att få den tvistiga delen av ersättningen genom att ställa en säkerhet som banhållaren godkänner, för återbetalning av den tvistiga delen jämte sex procents årlig ränta på detta belopp beräknad från den dag då medlen lyfts.

71 §

Tvångsverkställighet i särskilda fall

På en ersättning som har bestämts vid en järnvägsförrättning och som sakägaren skall betala till banhållaren samt på egendom som till följd av ägoreglering har bytts ut, tillämpas 288 § i fastighetsbildningslagen.

72 §

Panträtsinnehavares rätt till ersättning

Om innehavaren av panträtt har förlorat sin fordran helt eller delvis på grund av att ersättningen inte har deponerats, till följd av att den ersättningsberättigade har avstått från ersättningen eller att en uppenbarligen för låg ersättning har avtalats, har innehavaren rätt att av banhållaren få ersättning för skadan.

Om en fastighet mot vilken panträtt riktar sig löses in helt och hållet, skall det bestämmas att den ersättning för föremål som skall betalas till följd av inlösningskommissionens beslut skall deponeras. I övrigt gäller i fråga om deponering 49 § 2—4 mom. i inlösningslagen.

73 §

Obetydliga ersättningar

Om det totala belopp som inlösningskom-

missionen har bestämt att banhållaren skall betala till en och samma sakägare inte överstiger 20 euro, behöver beloppet inte betalas eller deponeras.

74 §

Ersättningsfria överlåtelse

Staten har inte rätt att av Banförvaltningscentralen få ersättningar enligt denna lag. Affärsverk enligt lagen om statliga affärsverk (1185/2002) har dock rätt att få ersättningar av Banförvaltningscentralen. Statsrådet kan av särskilda skäl fatta annat beslut om statens rätt till ersättning.

75 §

Kostnaderna för järnvägsförrättning

Banhållaren svarar för förrättningskostnaderna vid en järnvägsförrättning. Vid en järnvägsförrättning enligt 65 § skall förrättningskostnaderna helt eller delvis påföras den som framställt yrkandet, om yrkandet har varit uppenbart ogrundat.

76 §

Registrering av järnvägsförrättning

En järnvägsförrättning kan oberoende av utbetalning av ersättningar registreras efter det att järnvägsförrättningen har vunnit laga kraft, och utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till lantmäteribyrån.

Trots att ändring söks kan en järnvägsförrättning antecknas i fastighetsregistret i fråga om de fastigheter som sökandet av ändring inte gäller. Också i fråga om de fastigheter som ändringssökandet gäller kan järnvägsförrättningen antecknas i fastighetsregistret, om sökandet av ändring inte påverkar fastställandet av föremålet för inlösningskommissionens beslut eller registeranteckningarna. Den registeransvarige skall i dessa fall hos jorddomstolen anhålla om tillstånd för registrering. Ärendet avgörs av jorddomstolens ordförande.

77 §

Sökande av ändring i beslut som har fattats vid järnvägsförrättning

Ändring får inte sökas i ett beslut som en

förrättningsingenjör har fattat enligt 52 § 1 mom. För sökande av ändring i beslut som har fattats vid en järnvägsförrättning gäller i övrigt 89—93 § i inlösningslagen.

6 kap.

Nedläggning av järnväg och indragning av dess biområde

78 §

Nedläggning av järnväg i samband med byggande av järnväg

Om en järnväg i samband med byggande av en ny järnväg har fått en ny sträckning och det i järnvägsplanen inte har bestämts att banan med den tidigare sträckningen kvarstår som järnväg, läggs den till denna del ned som järnväg med stöd av en järnvägsplan som godkänts av Banförvaltningscentralen. Banhållaren får utan hinder av detta använda det tidigare järnvägsområdet för andra banhållningsbehov, om det bestäms så i järnvägsplanen.

79 §

Nedläggning av järnväg i andra sammanhang

Kommunikationsministeriet kan lägga ned en järnväg med stöd av en järnvägsplan som beretts av Banförvaltningscentralen, om

- 1) järnvägen inte längre används för bedrivande av järnvägstrafik, banhållningsrelaterad trafik eller trafikens övriga behov,
- 2) användning enligt 1 punkten inte kan förutses i fråga om järnvägen,
- 3) det inte finns användning för järnvägen som privat spåranläggning, och
- 4) tillgängligheten till området samt transportbehoven har tryggats på något annat sätt.

Kommunikationsministeriet kan dessutom dra in en järnväg med stöd av en järnvägsplan som beretts av Banförvaltningscentralen, om trafiken på järnvägen är obetydlig och det inte är ekonomiskt lönsamt att med statens medel hålla järnvägen i ett tryggt skick för trafik så som avses i 29 eller 30 § och om tillgängligheten till området samt transportbehoven har tryggats på något annat sätt.

Kommunikationsministeriet skall innan ett beslut enligt denna paragraf fattas vid behov

höra de ministerier, förbund på landskapsnivå och kommuner som saken gäller.

80 §

Överlåtelse av järnvägsområde i samband med nedläggning av järnväg

Banförvaltningscentralen överlåter ett järnvägsområde med stöd av ett beslut som avses i 78 eller 79 §, om det inte är motiverat att Banförvaltningscentralen fortsätter att förvalta området. Vid överlåtelse av områden följs det förfarande som föreskrivs i lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

Banförvaltningscentralen kan i en järnvägsplan besluta att kostnadsfritt avstå från ett järnvägsområde, om järnvägen har lagts ner och området är av ringa värde eller betydelse. Järnvägsområdet överförs till de angränsande fastigheterna längs mittlinjen av det område som ett eller flera av banans spåranläggningar bildar. Vid rågång på det tidigare järnvägsområdet får en rå rätas ut och andra sådana råjusteringar göras som med hänsyn till fastighetsindelningen är ändamålsenliga så att till arealen små områden av ringa värde byts ut mellan fastigheterna eller, om inget lämpligt vederlagsområde finns, överförs från en fastighet till en annan. Inom ett detaljplaneområde eller ett område för vilket kommunen beslutat utarbeta en detaljplan övergår ett järnvägsområde dock i kommunens ägo.

När en järnväg har lagts ned och det inte har bestämts att järnvägsområdet skall användas för andra banhållningsbehov eller när Banförvaltningscentralen drar in användningen av järnvägsområdet för andra behov, upphör den nyttjanderätt enligt 48 § 1 mom. som hänfört sig till området.

I järnvägsplanen skall bestämmas från vilken tidpunkt området upphör att vara järnväg.

81 §

Konstruktioner och anordningar på ett järnvägsområde som dragits in och överläts

I järnvägsplanen skall anges huruvida ett område behövs som vägområde, museijärnväg eller för något annat ändamål och om det på området finns konstruktioner eller anord-

ningar som kräver särskilt underhåll. Om så är fallet skall området lämnas i ett sådant skick att dess användning för det nämnda syftet inte försvåras. Om sådan användning som avses ovan inte finns, skall i järnvägsplanen vid behov anges de åtgärder som behövs för återställandet av det tidigare järnvägsområdet. Banförvaltningscentralen skall inom två år från det beslutet om nedläggandet av järnvägen trätt i kraft föra bort sådana konstruktioner och anordningar som i banhållningssyfte uppförts eller placerats på järnvägsområdet och vidta eventuella åtgärder angående återställandet av området, om det inte avtalas om något annat med mottagaren.

82 §

Förfaranden som gäller ett järnvägsområde som dragits in

Banhållaren skall utan dröjsmål ansöka om järnvägsförrättning när en järnväg har lagts ned och Banförvaltningscentralen har fattat beslut om att avstå från järnvägsområdet.

Vid järnvägsförrättningen noteras ett järnvägsområde som med stöd av 80 § 2 mom. har överförts till fastigheten närmast invid samt dess areal, och området anges på kartan och märks vid behov ut i terrängen.

De områden som har kommit i kommunens ägo ombildas, enligt vad som är ändamålsenligt, till en eller flera fastigheter eller fogas till en fastighet som kommunen redan äger med iakttagande i tillämpliga delar av 41 § i fastighetsbildningslagen.

83 §

Indragning av biområde

Banförvaltningscentralen drar in ett biområde, om det inte längre behövs för det ändamål som det har anlagts för. Beträffande förfarandet vid indragning av ett biområde gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om järnvägsplaner. När ett biområde dras in upphör samtidigt den nyttjanderätt som hänfört sig till området.

Om indragningen av ett biområde för någon medför sådan nytta som inte skall anses vara obetydlig, är denne skyldig att ersätta Banförvaltningscentralen för den erhållna nyttan. Om överenskommelse om ersättningen inte nås skall frågan avgöras vid järnvägsförrättning.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om biområde tillämpas också på ett sådant område som är jämförbart med biområde enligt denna lag och till vilket banhållaren fått nyttjanderätt genom inlösen före denna lags ikraftträdande.

84 §

Upphörande av panträtt och särskild rättighet

Om panträtt eller särskild rättighet hänförs till en fastighet, och ett område som hört till denna fastighet har övergått till en annan fastighet med stöd av detta kapitel, upphör den nämnda rättigheten vad gäller det överförda området. Om upphörandet av en rättighet medför skada för dess innehavare, är innehavaren berättigad till ersättning av banhållaren. I detta fall skall 5 kap. iakttagas i tillämpliga delar.

85 §

Strykning av anteckningar om skydds- och frisiktsområde

De i 51 § nämnda anteckningar som gäller fastigheterna stryks ur fastighetsregistret när en järnväg har lagts ned eller en plankorsning har avlägsnats.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

86 §

Straff

Den som

1) bryter mot ett förbud eller föreläggande som anges i eller meddelas med stöd av 17, 31—33 eller 40 § eller handlar i strid med ett tillstånd som har meddelats med stöd av dessa lagrum och i strid med villkoren i tillståndet, eller

2) uppsåtligen eller av grov oaktsamhet handlar i strid med ett förbud som anges i eller har meddelats med stöd av 21 § 2 mom. eller 37—39 §,

skall, om inte strängare straff för gär-

ningen föreskrivs någon annanstans i lag, för överträdelse av bestämmelserna i banlagen dömas till böter.

87 §

Administrativa tvångsmedel

Länsstyrelsen kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Länsstyrelsen kan också bestämma att den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den skall fullgöra sin skyldighet på något annat sätt. Länsstyrelsen kan förena sitt beslut med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. I ett ärende som gäller vite samt hot om tvångsutförande och hot om avbrytande tillämpas i övrigt viteslagen.

Om en brådskande åtgärd krävs för att avlägsna en fara som omedelbart hotar trafiken eller om det är fråga om rättelse av en olovlig åtgärd som riktar sig mot ett järnvägsområde, har Järnvägsverket eller Banförvaltningscentralen rätt att vidta åtgärden eller rätta till den olovliga åtgärden på bekostnad av den som är skyldig att rätta till den.

Om någon hindrar Banförvaltningscentralen att utföra ett tjänsteuppdrag som avses i 2 mom. eller ett utredningsarbete som avses i 9 § 1 mom., skall polisen på Banförvaltningscentralens begäran ge handräckning.

88 §

Indrivning av kostnader

Om banhållaren är berättigad att vidta en åtgärd som avses i denna lag på någon annans bekostnad, kan kostnaderna indrivnas i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

89 §

Underhåll av plankorsning och därtill ansluten väg samt broar

Banhållaren underhåller plankorsningen

mellan en väg och en järnväg över hela betongplattan. Vaghållaren svarar för vinterunderhållet av vägen.

På egen bekostnad placerar banhållaren ut och underhåller varningsanordningar och vägmärken som anger plankorsning och som placerats på en väg vid en plankorsning med en järnväg, om inte något annat avtalas om kostnadsansvaret. När en ny väg på vaghållarens initiativ byggs på ett järnvägsområde, placerar vaghållaren eller gatuhållaren på egen bekostnad ut varningsanordningar och vägmärken som anger plankorsning. På egen bekostnad placerar vaghållaren ut och underhåller vägmärken som varnar för järnvägen.

För underhåll av broar som korsar en landsväg och en järnväg svarar den som underhåller trafikleden och som svarar för den trafikled som korsar en annan trafikled, om det inte avtalas om något annat. Parterna kommer sinsemellan överens om underhållet av gemensamma broar för en landsväg och en järnväg.

Vad som i denna paragraf bestäms om vaghållare gäller i tillämpliga delar också gatuhållare.

90 §

Delgivning och delfående av beslut

Ett beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan samt förlängning av deras giltighetstid skall delges offentligt. Banhållaren skall i syfte att delge beslutet sända beslutet och de handlingar som utgör grund för beslutet till den kommun som saken gäller. Kommunen skall på det sätt som bestäms i 64 § i kommunallagen (365/1995) meddela att beslutet och handlingarna är framlagda. Beslutet och handlingarna skall vara offentligt framlagda i kommunen i 30 dagar. Delfäendet anses ha skett när beslutet lades fram offentligt.

Ett sådant beslut om godkännande av en järnvägsplan som är av ringa betydelse kan delges genom bevislig delgivning enligt vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelser om delgivning av beslut på elektronisk väg finns i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

91 §

Meddelande om beslut till dem som gjort en anmärkning och till myndigheterna

Samtidigt som ett beslut om godkännande av en utredningsplan och en järnvägsplan delges offentligt enligt 90 § skall banhållaren sända ett meddelande om beslutet till dem som på grund av planen gjort en anmärkning och vilkas adresser är kända.

Banhållaren skall sända ett meddelande om beslutet om godkännande av en utredningsplan och en järnvägsplan till kommunen, den regionala miljöcentralen och förbundet på landskapsnivå samt vid behov även till andra myndigheter. En kopia av planen skall vid behov fogas till meddelandet.

92 §

Ändringsökande

I beslut som har fattats med stöd av denna lag söks ändring genom besvär enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av 77 §. Banhållarens beslut i de fall som avses i 17, 40 och 41 § överklagas hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets plankorsningen eller fastigheten i fråga finns.

Kommunen, den regionala miljöcentralen och förbundet på landskapsnivå har rätt att genom besvär söka ändring i ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan vars verkningar sträcker sig till kommunens område eller myndighetens verksamhetsområde.

En registrerad lokal eller regional sammanslutning eller stiftelse har rätt att i ärenden som hör till dess ansvarsområde genom besvär söka ändring i ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan vars verkningar sträcker sig till sammanslutningens eller stiftelsens verksamhetsområde.

Besvär som gäller ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan som skall anses vara av samhällsrelig vikt skall behandlas i brådskande ordning.

93 §

Begränsningar i ändringsökandet

I ett beslut om godkännande av en utred-

ningsplan får ändring inte sökas genom besvär till den del järnvägsområdets läge och de tekniska lösningarna för järnvägen redan har godkänts i en lagakraftvunnen plan med rättsverkningar.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller även beslut om godkännande av en järnvägsplan. Ett sådant beslut får inte heller överklagas till den del banans sträckning och de tekniska lösningarna redan har godkänts i en lagakraftvunnen utredningsplan.

94 §

Omedelbar verkställighet av beslut

Ett beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan och ett beslut om förlängning av giltighetstiden för en utredningsplan kan verkställas trots besvär, om fullföljdsdomstolen inte bestämmer något annat.

I ett beslut som Banförvaltningscentralen meddelar med stöd av 41 § 2 mom. kan bestämmas att beslutet får verkställas trots besvär.

95 §

Kungörelse

Skall kungörelse, förordnande, förbud eller något annat ärende delges offentligt enligt denna lag och har inte bestämmelser om på vilket sätt delgivningen skall ske utfärdats särskilt, skall Banförvaltningscentralen informera om ärendet genom att i minst 30 dagar kungöra det på anslagstavlan i kommunen i fråga enligt vad som bestäms i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Angående offentliggörande av kungörelsen skall annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödigt.

96 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare bestämmelser om förvarande av planhandlingarna, skyldigheter avseende eftervård och mätning av avståndet till byggnader utfärdas genom förordning av statsrådet.

I syfte att styra det sätt på vilket en järnvägsförrättning verkställs tillhandahåller lantmäteriverkets centralförvaltning behövliga formulär för handlingarna samt meddelar föreskrifter om rämärken och andra fasta märken och om mätningarnas exakthet vid en järnvägsförrättning.

8 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

97 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Genom denna lag upphävs de tidigare banhållningsskyldigheter som ålagts vid inlösningsförfaranden som verkställts med stöd av lagen om expropriation av fast egendom för allmänt behov (27/1898).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

98 §

Övergångsbestämmelser om inlösningsförfarandet

Denna lag tillämpas även på de frågor som

Helsingfors den 2 februari 2007

skall avgöras vid inlösningsförrättningar som inletts före denna lags ikraftträdande, men som tas upp till avgörande efter att denna lag har trätt i kraft.

Om en järnväg vid en inlösningsförrättning som inleddes före denna lags ikraftträdande är belägen i en tunnel, på en bro, på en damm, ovanpå eller under en betongplatta eller när det i en plan med rättsverkningar anvisats byggande ovanför eller under järnvägen, skall grundande av nyttjanderätt avgöras vid en järnvägsförrättning.

99 §

Övergångsbestämmelser om planer

På projekt som genomförs på basis av planer som inletts innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Om arbetet på en bana inte har inletts inom fem år efter denna lags ikraftträdande skall bestämmelserna i denna lag dock tillämpas på projektet.

Som grund för banplanering kan kommunikationsministeriet också efter tidsfristen enligt 2 mom. godkänna en sådan utredningsplan som är under beredning vid ikraftträdandet och som i fråga om innehåll och bedömning av verkningarna uppfyller kraven enligt denna lag.

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Nr 111

L a g

om ändring av 2 § i lagen om inlösningstillstånd för vissa projekt som påverkar användningen av miljön

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 augusti 2004 om inlösningstillstånd för vissa projekt som påverkar användningen av miljön (768/2004) 2 § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på projekt som avser anläggning av

1) sådana kraftledningar ovan markytan som har en spänning av minst 220 kilovolt och en längd av mer än 15 kilometer, eller

2) sådana rörledningar för transport av gas, olja eller kemikalier som har en längd av mer än 40 kilometer och en diameter av mer än DN 800 millimeter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Nr 112

L a g**om ändring av markanvändnings- och bygglagen**

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markanvändnings- och bygglagen av den 5 februari 1999 (132/1999) 126 § 3 mom.,
127 § 2 mom. och 128 § 3 mom. som följer:

126 §

Åtgärdsstillstånd

Tillstånd behövs inte, om åtgärden baserar sig på en gatuplan enligt denna lag, en godkänd vägplan enligt landsvägslagen (503/2005) eller en godkänd järnvägsplan enligt banlagen (110/2007).

127 §

Rivningslov för byggnader

Tillstånd behövs inte, om ett giltigt bygglov, en gatuplan enligt denna lag, en godkänd vägplan enligt landsvägslagen eller en godkänd järnvägsplan enligt banlagen för-

utsätter att byggnaden rivs. Tillstånd behövs inte heller för rivning av en ekonomibyggning och en annan därmed jämförbar mindre byggnad, om inte byggnaden skall betraktas som historiskt betydande eller arkitektoniskt värdefull eller som en del av en sådan helhet.

128 §

Tillstånd för miljöåtgärder

Tillstånd behövs inte heller, om åtgärden baserar sig på en godkänd vägplan enligt landsvägslagen eller en godkänd järnvägsplan enligt banlagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

RP 222/2006
KoUB 30/2006
RSv 242/2006

Nr 113

L a g**om ändring av 9 § i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter**

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 juli 1977 om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter
(603/1977) 9 § 4 mom. som följer:

9 §

Verkställs inlösen för byggande av kraftledning, naturgasnät eller annat motsvarande företag, kan hörande av ägare av fast egendom och innehavare av nyttjanderätt ordnas så att de ägare och innehavare, vilkas rätt och fördel saken berör, ges tillfälle att framföra sin åsikt om företaget vid ett möte som sökanden ordnar i varje kommun och som skall

meddelas så som kommunala kungörelser offentliggörs inom kommunen. Mötets protokoll skall fogas till inlösningsansökningen. Den som skall höras och önskar foga skriftligt utlåtande till protokollet skall ges tillfälle därtill vid mötet, eller om han det kräver, efter mötet inom viss tid, som inte får vara kortare än 14 dagar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*RP 222/2006
KoUB 30/2006
RSv 242/2006

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 110—113, 3 ark